

τάτην καλύθην. Καὶ ἤξεύρω μὲν τὸ λόγιον· «Θάρρειν χρή' τάχ' αὔριον ἔσσει' ἀμεινον»· ἀλλ' ἐνθυμοῦμαι καὶ τὸ ἄλλο τὸ γερμανικόν· *Morgen morgen und nicht heute sagen immer faule Leute* (αὔριον αὔριον καὶ οὐχὶ σήμερον λέγουσι πάντοτε οἱ ὀκνηροί). Καὶ ὅπου μὲν εἶναι τῆς πτωχεύσεως καρποὶ καὶ τῆς μικρότητος ἡμῶν, πρὸς τούτου τὴν ὀρμάναν προέπει νὰ ἔχωμεν ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονήν· ὅπου ὅμως πταίει ἡ ἀμάθεια, ἡ ἀμέλεια ἢ ἡ ἀπειροκαλία, ἐκεῖ ἄς μὴ ὀκνηῶμεν νὰ διδασκώμεθα καὶ νὰ παραδειγματιζώμεθα.

Ἐν Βερολίῳ, τῆ 28 Ἰουλίου 1879. Ε.

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

καὶ ἡ συνοικία τῶν κλεπτῶν.

Ἐν Λονδίῳ, Ἰούνιος 1879.

Ἐἶχον ἐκεῖ τοὺς πτωχοὺς, τώρα μᾶς ἀγγέλουσιν οἱ ἀστυνομικοὶ σύνοδοί μας ὅτι θὰ πορευθῶμεν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν μερῶν, ὅπου φοιτῶσιν οἱ κλέπται, οἱ κατὰδικοὶ οἱ ἐξεληθόντες τῶν φυλακῶν ἢ οἱ μέλλοντες ἐκεῖ νὰ εἰσέλθωσιν. Εἶνε δὲ περιεργον ὅτι καὶ ἐδῶ ἀκόμη τὰ οἰνοπωλεῖα καὶ πνευματοπωλεῖα ἔχουσιν ἰκανὴν πολυτέλειαν καὶ καθαριότητα· λάμπει ἡ κασσιτερίνη των τράπεζα καὶ πλατεῖαι γλῶσσαι φλογὸς ἐρυθροῦ φωταερίου καθιστῶσι σπινθηροβολοῦντα τὰ ποτήρια καὶ τὰς κοτύλας καὶ καταυγάζουσιν ἀπλῆτως τὰς κτηνώδεις ὄψεις τῶν παρακαθημένων οἰνοποτῶν.

Καθ' ἣν στιγμήν εἰσερχόμεθα εἰς ἓν ἐκ τῶν μαγαζιῶν ἐκεῖνων μία ἀγρία ὄθησις τοῦ ὄχλου εἶχε καταρρίψει εἰς τοῦ βυακίου τὸν βόρβορον δύο ἀνθρώπους, οἵτινες ἐδέροντο καὶ ἐκτυπῶντο μὲ βαρυτάτους μοχλοῦς. Ὁ εἰς κατορθώνει νὰ διαφύγη, ὁ ἄλλος τὸν καταδιώκει καὶ τὸ πλῆθος τρέχει κατόπιν συνωθουμένου καὶ ἐνὸς ἀστυνομικοῦ κλητῆρος. Ὁ ἀνθρώπινος ἐκεῖνος χεῖμαρρος χάνεται μακρὰν εἰς τὸ μαῦρον σκότος τῆς ὁδοῦ καὶ δὲν ἀκούεις ἐκεῖ κάτω, ὅπου ὡς φάσματα διακρίνεις τοὺς κινουμένους ἀνθρώπους, παρά συγκεχυμένας πενθίμους φωνάς, ὡς θὰ ἐφώναζεν ἀνθρώπος, τὸν ὅποιον σφάττουσιν καὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου τὸ σήμαντρον ζητοῦντος βοήθειαν.

— Εἰσέλθετε, εἰσέλθετε γρήγορα, μᾶς λέγει ὁ ὀδηγῶν ἡμᾶς ἐπιστάτης ὠτῶν ἡμᾶς συγχρόνως εἰς ἓν *public house*.

Δὲν ἐδύκνου πολλὰν διάθεσιν εἰς τὸ νὰ ἀναμιγθῆ, μάλιστα δὲ νὰ μᾶς ἀναμίξῃ εἰς τὴν θορυβώδη ἐκεῖνην σύγχυσιν τοῦ ὄχλου. Ὁ ἰσχνὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ, ὁ εὐκαμπτος, τοῦ ὁποίου φαίνονται χαλύβδινοι οἱ μυῶνες, ἐκφραστικωτάτη δὲ καὶ εὐφυστάτη ἢ φυσιογνωμία καὶ ὅστις μᾶς ἐπιδεικνύει καρφωμένην ἐν τῷ λαιμοδέτῃ του τὴν χρυσοῦν καρφίδα, ἣν τῷ ἐδώρησεν ὁ πρίγκιψ τῆς Οὐαλλίας, εἶνε οὐδὲν ἥττον ἐξόχου δραστηριότητος καὶ μᾶς διηγεῖται πῶς ἐπ' ἐσχάτων εἶχε συλλά-

βει ἓνα Γάλλον κιβδηλοποιὸν ἀποσύρας αὐτὸν κρυπτόμενον ὑποκάτω μιᾶς κλίνης ἐν τινι οἰκίῳ τοῦ *Brighton*.

Ὁ θόρυβος ἐφαίνετο κοπάσας ὅτε ἐξήλθομεν τοῦ πνευματοπωλείου. Ἐξακολουθοῦμεν εἰσδύοντες εἰς σκοτεινοὺς δρομίσκους, εἰς *lanes*, ὅπου τὰ οἰκήματα διμοιάζουν πρὸς τρώγλας.

— Τώρα μᾶς λέγει ὁ Μῶσερ, πλησιάζομεν πρὸς τὴν *χειρίστην* συνοικίαν τοῦ Λονδίνου, πρὸς τὸ πατροπαράδοτον ἀπὸ ἐκατὸν ἐτῶν καταγῶγιον τῶν κλεπτῶν. Ἄν σᾶς ὀμιλήσουν, ἂν σᾶς χλευάσουν, μὴ ἀποκρίνεσθε.

Εἰσδύομεν λοιπὸν εἰς τινα στενὴν αὐλήν, ἔνθα ὑπόχλωμοί τινες, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, περιβεβλημένοι ῥάκη ἀλλοκοτῶν χρωμάτων ἔρπουσιν ὡς κοιλίαι κατὰ μήκος τῶν πεζοδρομίων. Διέρχεται ἡ μικρά μας συνοδία διὰ τοῦ μέσου αὐτῶν, ἐν ᾧ δὲ βαδίζομεν, τὰ φαντάσματα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια σύρονται ἐκεῖ ἢ ὀρθοῦνται ἐπὶ σωρῶν σαπρίας μᾶς φωνάζουσιν ἢ μᾶς ἀποτείνουσιν εἰρωνικὸς ἀστεϊσμούς ἐν τῷ ἰδίῳ των γλωσσικῷ ἰδιώματι, τῷ *slang*.

— Ἐ! ἀστυνομία, τί γυρεύει ἐδῶ;

— Ἄς τὰ παιδιὰ νὰ κοιμηθῶν!

— Τί ζητᾶτε; ψεῖραις! δὲν ἔχετε σπίτι σας;

Ὁ κ. Μῶσερ μᾶς ἐξηγεῖ τὸ *slang*, ἐν ᾧ ἐκρήγνυται πλησίον μας, αἱ τοιαῦτα προσαγορεύσεις ὡς ἐκπυροκροτοῦντα σφαιριδία ἢ μᾶς βυβαίνουσιν ὡς κομμάτια βορβόρου. Ἡμεῖς οὐδεμίαν δίδομεν ἀκράσια, ὁ δὲ γέλως τῶν νυκτοβατῶν ἐκεῖνων χάνεται εἰς τὸ σκότος ὁμοῦ μὲ τὸν κἀπὸν τῆς μαύρης πίτας των.

Ποῦ εἴμεθα; εἰς τὴν *Flauer and Dern street*, τὴν ἐπικινδυνωτάτην ἴσως τῶν ὁδῶν τοῦ Λονδίνου. Ἐπάρχουσιν ἐκεῖ δύο σειραὶ μικρῶν οἰκημάτων τετραγώνων καὶ χαμηλῶν. Ἐδῶ καὶ ἐκεῖ βλέπει τις εἰς τὰ παράθυρα ἀντὶ παραπετασματῶν λαδωμένα χαρτία, κιτρινωμένα, μὲ ἐπιγραφὰς τοιαύτας· *Κατάλυμα 2 δηναρία* ἢ *4 δην.* Πληρῶν τισ τὸ ἀναγεγραμμένον ποσὸν τῶν δύο ἢ τεσσάρων δηναρίων ἔχει θέρμανσιν καὶ κλίνην. Ἀντὶ ἐξ δηναρίων παρέχεται πρὸς διανυκτέρευσιν εἰς τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα χωριστὸν δωμάτιον ἢ μᾶλλον *κιβώτιον* (*box*), τοῦ ὁποίου λευκαὶ σανίδες ἀποτελοῦσι τοὺς τοίχους. Εἰδὸν ποτε ἐκεῖ φοβερὸν ὄχλον, πραγματικὸς Μωϊκανοὺς, οἵτινες ἐπλησιάζον πρὸς μεγάλην πυρὰν κομμάτια ὄμοῦ κρέατος ἐμπεπηγμένα εἰς ξυλίνοὺς ὀβελίσκους. Τὰ κομμάτια ἐκεῖνα αἰμοσταγῆ ἀκόμη ὄντα τὰ κατεβρόχιζον, διότι πῦρ καὶ κλίνην παρέχει ὁ *ξενοδόχος* οὐχὶ δὲ καὶ ἄρτον καὶ μαγειρευμένον κρέας.

Σήμερον ὀλιγοπληθέστερος εἶνε ὁ ὄχλος εἰς τὴν κάτω αἴθουσαν τοῦ *lodging*.

Περὶ εὐρείας τραπέζας, ὅπου πολὺ συχνὰ τὸ αἶμα βέει παρά τὸ οἰνόπνευμα, κάθηνται χλωμὴ τινες πλάνητες μὲ θαμβωμένον καὶ ἀμαυρὸν

τὸ βλέμμα. Εἰς ἐκ τῶν ἀνθρώπων τῆς ἀστυνομίας μᾶς δεικνύει ἕνα, ὅστις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν τὸ τέταρτον ἐξήρχετο τῶν φυλακῶν. Ὁ ἀγαθὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος, ἀφ' οὗ μᾶς παρετήρησεν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, λαθραίως ἀπῆλθε χωρὶς οὐδεὶς νὰ τὸν νοήσῃ. Μὲ ἰδιαιτέραν περιέργειαν μᾶς παρατηρεῖ γυνή τις, ἡ ὁποία ἀφ' οὗ μᾶς ἐχαιρέτισε δι' ἐνὸς γαλλικοῦ bonjour εἶπε πρὸς τοὺς συντρόφους τῆς.

— Εἶνε *Παρισῖοι!*

Εἶνε Γαλλίς ἐκεῖνη, νέα καὶ ὠραία! Τίς ἄρα νὰ τὴν ὤθησεν εἰς τὸν βόρβηρον τοῦ Λονδίνου; Ὁ ὑποδιοκτῆτης τοῦ lodging ὅστις μᾶς ὑποδέχεται, ἀνάπτει κηρίον ἐκ ταγγοῦ ἀλείμματος καὶ μᾶς δεικνύει τοὺς κοιτώνας. Ἐχει ἀνάστυμα κολοσσῶν ὁ κύριος ἐκεῖνος. Πυρραὶ τρίχες κρέμονται ἀπὸ τῶν παρεῖων του, ἔνθα διαγράφονται σιαγόνες αἰτινες θὰ ἤρμοζον εἰς μανδρόσκυλον· οἱ βραχίονές του εἶνε μακροὶ καὶ φοβεροί, ἐστιγματισμένοι δὲ διὰ πολλῶν ἐπιγραφῶν καὶ εἰκόνων. Ἐν τῶν μυῶν του διακρίνεις ὅτι εἶνε *γροσθοκόπος, boxeur*, βεβαίως δὲ μὲ ἕνα γρόνθον θὰ ἤμπορῆ νὰ φονεύσῃ ἄνθρωπον. Χρειάζεται τοιοῦτος ἄνθρωπος διὰ νὰ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς πελάτας τοῦ καταλύματος, οἷτινες εἶνε πάντες κακοῦργοι. Μὲ ὄλην δὲ τὴν σωματικὴν του ῥώμην, τὸ κρανίον του φέρει πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος ὑπὲρ τὸν ὀφθαλμὸν τὰ ἴχνη παλαιᾶς οὐλῆς, ὁ δὲ οἰδαλέος αὐτοῦ δεξιὸς κροταφίτης κυανίζει ἐκ προσφάτου συμπλοκῆς.

— Ἄν οἱ κακοῦργοι μᾶς προσβάλωσιν, ἠρώτησα ἕνα τῶν συνοδῶν μᾶς, θὰ μᾶς ὑπερασπίσῃ ὁ ξενοδόχος;

— Τίς οἶδε, μοὶ ἀπάντησεν, ἐδῶ καὶ οἱ ξένοι καὶ ὁ ξενοδόχος εἶνε τῆς αὐτῆς φύσεως.

Ἀναβαίνομεν. Ἀπερχθῆς ἐπιδείκνυται ἡ ἀθλιότης εἰς τὰ μυσαρὰ ἐκεῖνα ἄντρα. Ἀνθρώπινα πλάσματα κείνται ἐκεῖ χαμαὶ ἐπὶ ἐλεεινῶν κραβδάτων ὑποκατὰ κλοπιμαίων σκεπασμάτων. Πάντες ἐκεῖνοι οἱ κοιμώμενοι ἔχουσιν φρικώδη τὴν ὄψιν καὶ ὁμοιάζουσιν πρὸς νεκρούς. Τὸ φθειριῶν lodging νομίζεις ὅτι εἶνε νεκροταφεῖον πλῆρες σκωλήκων. Ἄς ἐξέλθωμεν ταχέως ἵνα μὴ μᾶς ἀποπνίξῃ ἡ δυσωδία τῆς φοβερᾶς τρώγλης. ἤδη ἔχει ἐκπηθῆσει ἐπὶ τοῦ μετώπου ἡμῶν ἡ ἡμι-κρανία.

Εἰς ἐκ τῶν ἀστυνομικῶν συνοδῶν μᾶς ἔδωκε δύο σελλήνια εἰς τὸν φοβερὸν ξενοδόχον, ὅστις ἐμεῖς εἰς ἡσύχως, ὡς οἱ ἀληθῶς ἰσχυροὶ ἄνδρες μειδιώσιν, νοήσας τὸν θαυμασμὸν ὡς ἐξεδηλούμεν ἐπὶ τῇ ῥώμῃ του. Ἀφ' οὗ δὲ ἐπεσεφθῆμεν καὶ ἄλλα τινὰ ἴμοια καταλύματα, ὅπου ἐπίσης παρουσιάζεται τὸ ἀπαίσιον κρᾶμα τῆς ἀθλιότητος καὶ τοῦ κακούργηματος, εἰσήλθομεν εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμὸν, ὁποῦ εἶχομεν ἀφορμηθῆ καὶ ὅπου τρεῖς τέσσαρες ἀστυνομικοὶ κλητῆρες ἔσυρον δύο αἰμοσταγεῖς ἀνθρώπους, ἐκείνους ἀ-

κριβῶς, οὓς πρὸ μικροῦ εἶχομεν ἴδει διαπληκτιζομένους. Ἄθοῦσι τὸν ἕνα, ὅστις ἦτο ὁ ἄρξας χειρῶν ἀδικῶν εἰς τινὰ κλωβόν, ἔνθα κρατεῖται—οἱ κλητῆρες ὀνομάζουσι τοὺς ἀνθρώπους, οὓς συλλαμβάνουσι πηγάτων—, ὁ δὲ ἄλλος πίπτει ἐπὶ τινος ξυλίνου θρανίου ἔχων ἐλεεινὸν τὸ πρόσωπον, πεισμένον, αἰματομένον καὶ σχεδὸν ἔτοιμον νὰ διαρραγῇ ὡς ὠριμος τομάτα. Ὁ ἐν τῷ κλωβῷ παρατηρεῖ τὸν σύντροφόν του ἀποσπογγίζων τὸ αἷμα, τὸ ὁποῖον καὶ εἰς αὐτὸν κατέφερεν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς πρὸς τὴν ἀριστερὰν παρεῖαν. Εἶχε ζυλοφορτώσει τὸν ἄλλον μὲ τὸ σιδηρῶν βάρος ἐνὸς ἐκ τῶν ὠρολογίων ἐκεῖνων, τὰ ὁποῖα ὀνομάζομεν *κούκουκ*· ὁ προσβληθεὶς ἀπέδωκε τὰ ἴσα τῷ προσβαλλόντι μαχαιρώσας αὐτὸν κατὰ τὴν κεφαλὴν. Δὲν εἶνε ὅμως φόβος νὰποθάνωσιν.

Ὁ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι τοὺς παρατηροῦσι μετὰ ψυχρότητος· μετ' ὀλίγον θάρχησι ἡ ἀνάκρισις. Ἐν ᾧ δὲ κλητῆρες ὄρθιοι ἐπιβλέπουσι τοὺς τραυματίας, ἄλλος τις καθήμενος ρίπτει πατρικὸν βλέμμα ἐπὶ πτωχῆς κόρης, ἣν εὗρον εἰς τὰς ὁδοὺς ἀπολεσθῆ ἴσαν καὶ ἦτις τῶρα ἡσύχως κοιμᾶται ἐκεῖ εἰς μίαν γωνίαν τοῦ ἀστυνομικοῦ καταστήματος, κεκαλυμμένη μὲ τὸν μανδύαν τοῦ κλητῆρος. Εἶνε πέντε ἐτῶν τὸ πολὺ καὶ ὡς ὁ ἔρωσ ὠραία ὑπὸ τὸν ψιθίον στρογγύλον της πῖλον. Εἶνε καλῶς ἐνδεδυμένη· πρὶν ἢ τῇ ἐπέλθῃ ὁ ὕπνος ἔκλαιεν ἀπελπισ καὶ δὲν ἤξευρε νὰ εἶπῃ εἰς τοὺς ἄνδρας τῆς ἐξουσίας ποῦ ἦτο ἡ κατοικία της. Τῶρα κοιμᾶται ἡσύχως, ἕως ὅτου τὴν ζητήσουν. Μία τις εἰκὼν τοῦ κ. *Franck Holl* ὑπομνησθεὶς τὸ συγκινητικὸν τοῦτο θέαμα· παιδίον ἀπολεσθὲν εἰς τὸ ἀπέραντον Λονδίνον, ὡς οἱ Ἄγγλοι μόνον τῶν ὀρθῶς λέγουσιν «εἰς τὸν κόσμον τοῦ Λονδίνου.»

Δὲν θὰ ἦνε ἄλλως δύσκολον εἰς τοὺς ἀπολέσαντας γονεῖς νὰ ἀνεύρωσι τὸ τέκνον των. Ὑπάρχει δὴλα δὴ εἰδικὴ ἐφημερίς δημοσιευομένη εἰς φύλλα ἐξάκις ἢ ἐπτάκις τῆς ἡμέρας. Ἡ ἐφημερίς αὕτη διανέμεται εἰς πάντας τοὺς ἀστυνομικοὺς σταθμούς, παρέχει δὲ εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπάλληλους λεπτομερῆ εἰδησιν πάντων τῶν τηλεγραφημάτων, τὰ ὁποῖα καθ' ἑκάστην στιγμὴν πέμπονται εἰς ἕκαστον σταθμὸν καὶ τρόπον τινὰ τῶν χροικῶν τῶν πράξεων καὶ κακούργημάτων τῆς ἡμέρας ἢ μᾶλλον τῆς ὥρας. Διαιρεῖται δὲ ἡ ἐφημερίς αὕτη εἰς *property stolen*, ἐγκλήματα κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας, κλοπᾶς καὶ ἄλλας γνωστοποιήσεις περὶ πραγμάτων ἀπολεσθέντων, εὑρεθέντων, ζητουμένων κτλ. Πλησίον εἰς τὸ ὄνομα ἐκάστου συλληθέντος σημειοῦται ἡ αἰτία, δι' ἣν συνελήφθη καὶ τὸ ὄνομα τοῦ προκαλέσαντος τὴν σύλληψιν, εἰς ταῦτα δὲ προστίθενται καὶ ἄλλαι λεπτομέρειαι ἐπιτρέπουσαι εἰς τὴν ἀστυνομίαν τὴν ἀνεύρεσιν τῶν ἐγκληματιῶν.

Τηλεγραφικὴ συσκευὴ τοῦ συστήματος *Whe-*

astone συνδέει πρὸς ἀλλήλους τοὺς διαφόρους σταθμούς τῆς ἀστυνομίας τῆς μητροπόλεως. Ὡστε ἐντὸς πέντε λεπτῶν ὁ συνταγματάρχης Ἐνδερσον, ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας, δύναται, ἐν **Great-Scotland Yard**, νὰ ᾔνη ἐν γνώσει παντὸς πράγματος συμβαινόντος ἐν Λονδίῳ. Οἱ τῆς ἀστυνομίας ὑπάλληλοι γινώσκουσιν ὡς τηλεγραφεῖται νὰ χειρίζονται τὰς συσκευὰς ἐκεῖνας, ὡν ἄλλως τὸν χειρισμὸν δύναται τις διδαχθῆ ἐντὸς μίαις ὥρας.

Ὅτι ἰδίως χαρακτηρίζει τοὺς ἀστυνομικούς σταθμούς εἶνε ἡ τάξις καὶ ἡ καθαριότης. Νομίζει τις ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὸ κατάστημα τραπεζικῆς τινός. Κυανᾶ χαρτὰ διὰ τηλεγραφήματα, φάκελλοι μὲ ἐπιεφαλίδας διὰ κοκκίνων γραμμάτων, εὐρὴ γραφεῖον ἐκ ξύλου δρυός, παραθυρὶς ἀνοίγουσα πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ σταθμοῦ, στρογγύλον ὠρολόγιον, ἐντυπος πίναξ τῆς **Metropolitan police and Dockyard station**, ἀνάκλιτρον, ἐφ' οὗ δύναται ὁ σταθμάρχης νὰ διανυκτερεύῃ ὡς εἰς τὸν σιδηρόδρομον, μὲ σκέπασμα διὰ τοὺς πόδας, τὰ πάντα καθαρὰ καὶ ἐν τάξει. «Οἱ ἄνθρωποι μας δὲν κοιμῶνται εἰς τὰς κλῖνας των, ὡς οἱ ἰδιόκοι μας, μοι ἔλεγεν ὁ σταθμάρχης, ἀγρυπνοῦσιν»

Ἐκαστος σταθμὸς ἔχει ὡς ἐάν ᾔτο ἐμπορικὸς οἶκος δέσμη φύλλων συνδεδεμένων κυανοῦ χάρτου, περιεχόντων τὰς εἰκόνας ὅλων τῶν καταδικίων τῆς Ἀγγλίας, τῆς Σκωτίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας. Πᾶς καταδικίος φωτογραφεῖται ἐν τῷ ἡλίῳ μὲ τὰς χεῖρας ἐμπρὸς ὥστε ἐκεῖθεν νὰ διακρίνηται ὅτι εἶνε κατάδικος. Διότι ἐάν ἀποδράσῃ δύναται μὲν νὰ μεταποιήσῃ τὸ πρόσωπον κόπτων τὴν κόμην ἢ ξυρίζων τὴν γενειάδα, τὰς χεῖρας ὁμοῦ δὲν δύναται νὰ τὰς μεταποιήσῃ. Τὸ σχῆμα τῶν ὀνύχων, τὸ πλάτυσμα τῶν δακτύλων, αἱ ἐλλείπουσαι φάλαγγες, τὰ κόμματα, παραμένουσι πάντοτε. Κάμνει λοιπὸν χρῆσιν ἡ ἀγγλικὴ ἀστυνομία τῆς χειροσφίρας ὡς ὁ **Desbarolles**.

Εἶδον ἐκεῖ, ἐν τῷ φωτογραφικῷ μουσεῖῳ τῆς καιουργίας, ἐπὶ χάρτου κυανοῦ πάντας τοὺς κακούργους τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Τὸ κυανοῦν φύλλον ἔχει ἐν κεφαλίδι ἀναγεγραμμένας τὰς λέξεις *Γαγγρεσία τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος*, ἔπειτα δὲ τὸ ὄνομα τῆς φυλακῆς, **Parkurs prison, Briston prison, Portsmouth convict** κτλ., ἔπειτα τὸ εἶδος τοῦ κακούργηματος καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κακούργου, τέλος πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ φύλλον εἶνε ἡ φωτογραφία μὲ τὰς χεῖρας ἐνωμένας.

Καθ' ἕλαστον ἔτος ὁ μικρὸς σταθμὸς, ἐν ᾧ εὐρισκόμεθα συλλαμβάνει κατὰ μέσον ὄρον 3000 πρόσωπα, ἐξ ὧν 2,000 περίπου καταδικάζονται, ὑπάρχουσι δὲ ἐν Λονδίῳ 67 τοιοῦτοι σταθμοὶ μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν σταθμῶν τοῦ **Wolwich**, τοῦ **Portsmouth**, τοῦ **Devonport** καὶ τοῦ **Chatam**. Ἐκ τούτου δὲ δύναται τις νὰ νο-

ήσῃ πόσα ἐπικίνδυνα πρόσωπα πλανῶνται ἀνά τὸ Λονδίον. Σημειωτέον ὅμως ὅτι οἱ ἀτακτοῦντες καὶ οἱ μέθυσοι καταλέγονται μεταξὺ τῶν ἐγκληματιῶν. Ἴνα δὲ συνέχῃται εἰς τάξιν ὁ ὄγκος οὗτος τῶν κακούργουμένων ἢ ἀστυνομία ἔχει 41,000 ἄνδρας ἐν συνόλῳ, ἐξ ὧν 153 ἐνοματάρχαι, 363 ἐπιτηρηταὶ ἢ ἐπιστάται δι-αφόρων τάξεων, 1,167 βοηθοὶ καὶ 9,149 κλητῆρες. Ἡ δὲ λεγομένη ἀσφαλιστικὴ ἀστυνομία περιλαμβάνει ἕνα ἀρχηγόν, 119 ἐπιτηρητάς ἢ βοηθοὺς καὶ 83 κλητῆρας. Πᾶσα δὲ ἡ δύναμις αὕτη δὲν ἐνεργεῖ στρατιωτικῶς, ἀλλὰ τηλεγραφικῶς, οὕτως εἰπεῖν, χειρίζεται δὲ ὡς κλειδοκύμβαλον τὴν συσκευὴν τοῦ **Wheastone** καὶ δὲν πτοεῖται ὑπὸ τῶν σωρῶν τοῦ χάρτου.

Παρετήρησα εἰς μίαν γωνίαν σιδηρᾶν χειροπέδην. Ὁ σταθμάρχης, ὅστις ἐφόρει μέλαιναν στολὴν μὲ ὁμοιόχροα ποικίλματα μοι ἔδесе δι' αὐτῆς τὰς χεῖρας, ἵνα μοι δεῖξῃ τὸν τρόπον τοῦ χειρισμοῦ τῆς. Ἄλλ' ἡ μικρὰ χαλκίνη ράβδος, ἣτις συλλαμβάνει τοὺς ἀθρώπους ἐν ὀνόματι τῆς βασιλίσσης εἶνε πολλάκις ἀποτελεσματικώτερα τῆς βαρείας χειροπέδης.

Ὅταν μοι ἀφῆρεςεν αὐτὴν, τῷ εἶπον-

— Ἐλπίζω, ὅτι εἶνε ἡ τελευταία φορὰ, καθ' ἣν μοι δεσμεύεις τὰς χεῖρας.

— Ποῦ ζεῦρεῖς! μοι ἀπεκρίθη.

Μᾶς ᾠδήγησεν ἔπειτα νὰ ἴδωμεν τὰ πτηνά του, ἅτινα ἐκρατοῦντο ἐντὸς κελιῶν, ὧν τὸ ἔδαφος ᾔτο προσκλινές, ἵνα δύνηνται νὰ ἐξ-πλώνονται οἰμέθυσοι ἔχοντες τὴν κεφαλὴν μᾶλλον ὑψωμένην τοῦ λοιποῦ σώματος πρὸς ἀποφυγὴν ἀποπληξιών. Εἶδον ἐκεῖ τοὺς ἐσχάτους συλληφθέντας. Ὁ ἐπιστάτης μᾶς ἠνοῖξε θυρίδιον ὅμοιον πρὸς λαϊμητόμον, ὅποθεν παρετηροῦμεν εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ἔπειτα ἔτριξαν οἱ βαρεῖς μογλοὶ καὶ κατὰ σειρὰν εὐρέθημεν ἐνώπιον ἐνὸς ναύτου, ὠραίου καὶ ρωμαλέου νεανίου, ἔχοντος εἰλικρινές τὸ βλέμμα καὶ τὴν στάσιν ὑπερήφανον, συλληφθέντος διότι ἐν τῷ πλοίῳ εἴχε διανοηθῆ νὰ δολοφονήσῃ τὸν πλοίαρχόν του, ἐνώπιον ἐνὸς ἄλλου νέου, τοῦ ὁποίου τὸ πρόσωπον ὁμοίαζε πρὸς τὴν ὄψιν τῆς νυχίτσας. Ὁ νέος οὗτος μᾶς παρετήρει μισοκλειῶν τοὺς ὀφθαλμούς ὡς τὰ νυκτόβια πτηνά. Ἐπειτα εἶδον φρικῶδες γύναιον λημῶδες καὶ σχεδὸν ἀναίσθητον ἀπὸ τῆς μέθης.

Καὶ δὲν εἶχεν ἀκόμη παρέλθει ἡ νύξ· πόσοι θὰ ἔλθωσι μέχρι τῆς πρωῆς! Ἐν τῇ αὐτῇ ὑπὸ ξύλινον παράπηγμα σκύλοι πλάνητες συλληφθέντες ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας καὶ δεθέντες ἐκεῖ διὰ σχοινίων ὠρύνονται γοερῶς ὑπὸ τὰ ἄσρα.

Ὅτι βλέπετε ἐδῶ, μᾶς εἶπεν ὁ κ. Μῶσερ, δύνασθε νὰ τὸ ἴδητε εἰς πᾶσαν σχεδὸν γωνίαν τοῦ **White Chapel**. Ἄν θέλητε ἐξακολουθοῦμεν τὴν περιήγησίν μας ἀναμέσον τῶν ἀγγίων τοῦ **Λονδίνου**, ὡς τις δημοσιογράφος τοὺς ὠνόμασεν.

Ἦνε περασμένη ἡ ὥρα καὶ ἀπέχομεν πολὺ ἀπὸ τοῦ Πικαδιλλύ. Πρέπει νὰ ἐπιστρέψωμεν.

Μίαν ἐρώτησιν μόνον.

— Προσεβλήθητέ ποτε, ἐκινδυνεύσατε κ. Μῶσερ;

— Ναι, ἅπαξ μόνον, ἀπεκρίθη.

Ἐπειτα δὲ προσέθηκεν ἀμέσως μειδιῶν·

— Ἄλλ' εἰς τοὺς Παρισίους. Εἶχον εἰσελθεῖν μὲ Ἀγγλον τινα φίλον μου εἰς τὸν χορὸν τοῦ Vieux-Chêne. Παρ' ὀλίγον μᾶς ἐφόνεον, διότι μᾶς ἐξέλαβον ἀντ' ἄλλων.

— Ἄνευ κινδύνου λοιπὸν δύναται τις νὰ διέλθῃ διὰ τῶν ὁδῶν, δι' ὧν διήλθομεν;

— Μαζί μου, μάλιστα. Μόνος, εἶνε πιθανὸν ὅτι δὲν θὰ ἐξήρχεσθε ζῶν, θὰ ἐξηρτάτο ἡ ζωὴ σας ἐξ οὐδὲ ποτε τυχαίου συμβάντος!

Εὐχαριστήσαμεν τοὺς ὁδηγούς μας, ἀνέβημεν εἰς μίαν ἄμαξαν καὶ ἐπανήλθομεν εἰς Saint-James. Πᾶσαι αἱ λέσχαι ἦσαν κατάφωτοι καὶ τὰ ἐρυθρὰ μετὰξίνα παραπετάσματά των μὲ ἔκαμον νὰ συλλογίζωμαι τὴν ἀπαισίαν ἀντίθεσιν τῶν λαδωμένων χαρτίων τοῦ White Chapel· κατάλυμα· 4 δηνάρια.

[Jules Claretie].

Σ. Κ. Σ.

Ο ΕΛΕΦΑΣ ΕΝ ΙΝΔΙΚΗ

[Ἐκ τοῦ νεωτάτου συγγράμματος τοῦ κ. Louis Jacolliot «Récits de voyage»]

Με ἠρώτα ἡμέραν τινα φίλος τις, τί περιεργώτατον εἶδον εἰς τὰ ταξειδιὰ μου.

— Ἐλέφαντας ἀπεκρίθη.

— ὦ, εἶπεν ἐκεῖνος, ἐλέφαντας! παντοῦ εὐρίσκει τις ἐλέφαντας· ἔπειτα δὲ προσέθηκε σκώπτων ὡς οἱ Παρισίνοί, ἀπήντησα δύο ἕως τρεῖς ἐλέφαντας εἰς τὰς λεωφόρους τῶν Παρισίων· εἶναι ὅμως ἀληθές ὅτι ὠδηγοῦντο εἰς τὸ ἵπποδρόμιον.

Ὅχι, δὲν εὐρίσκει τις παντοῦ ἐλέφαντα. Τὸ δυστυχές ἐκεῖνο ζῶον, τὸ ὁποῖον σύρουσιν ὀπισθεν τῆς ἀμάξης καὶ ἐπιδεικνύουσιν εἰς πανηγύρεις μετὰ συνοδίας τίγρεων, λεόντων καὶ θωῶν, δὲν εἶναι πλέον ἐλέφας. Ἴδετε τὸν σκυθρωπὸν καὶ κατηφῆ αὐτοῦ ὀφθαλμὸν. Ὅταν ὁ ὑπρέτης τῶν προσφῆρῃ τὸ πρόγευμα καὶ ἐκπωματίζεται ἡ φιάλη, ὁ δὲ ὁδηγὸς κροτῇ τὸ μαστίγιον, ὁ ἐλέφας ἐνθυμεῖται τὰ μεγάλα δάση καὶ τὰς μεγάλας λίμνας, ὅπου διήλθε τὴν παιδικὴν του ἡλικίαν, βλέπει τοὺς μεμακρυσμένους ἐκεῖνους ὀρίζοντας, εἰς τὸ ἄκρον τῶν ὁποίων εἶναι ὁ ὠκεανὸς ἡ ὠραία κυανὰ ὄρη, τὰς εὐρείας ἐκεῖνας πεδιάδας εἰς τὰς ὁποίας τὸ χόρτον ἦτο τόσον ὑψηλόν, ὥστε ἐφθανε μέχρι τοῦ στόματός του, καὶ ἔδοσκεν ἐν πάσῃ ἀναπαύσει· ἐνθυμεῖται τὸν μυροβόλον ἐκεῖνον ἑσπερινὸν ἄνεμον, ζωογονοῦντα τοὺς ἰσχυροὺς αὐτοῦ πνεύμονας· ἐνεθυμεῖτο τὰς θπώρας, τὰς ὁποίας ἐδρεπεσεῖν τὰ δένδρα,

ἐνεθυμεῖτο τέλος πάντων ὅλα ὅσα ἠγάπα καὶ δὲν θὰ ἐπανίδῃ πλέον.

Ἡμέραν τινα συνελήφθη διὰ παγίδος· ἐπωλήθη ὑπὸ τοῦ ἀγαπῶντος αὐτὸν κυρίου εἰς ξένον τὸν ὁποῖον ἠκολούθησεν εὐπειθῶς μὴ πιστεύων ὅτι θὰ ἀπατήσωσιν ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον οὐδεμία ἀνθρώπινος δύναμις δύναται ν' ἀναγκάσῃ ἀνθίσταμενον. Ἐπεβιάσθη ἐπὶ ἀτμοπλοίου καὶ ἐγένετο δούλος, ὑπρέτης, τοῦ ἀπαγαγόντος αὐτόν. Πλήρης ἀφοσιώσεως καὶ ἀγαθότητος· υἱοθέτησε τὴν νέαν οἰκογένειαν, εἶναι εὐθυμὸς ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ, φέρεται δὲ καλῶς πρὸς τὸν ὑπρέτην, ὅστις ὑπηρετῶν τρώγει αὐτοῦ τὰς καλλίστας ὀπώρας.

Ἄλλὰ τὸ ἑσπέρας, ὅταν ἦναι μόνος εἰς τὸν κλωβόν, ὃν δύναται νὰ κατασυντρίψῃ δι' ἐνὸς κτυπήματος, ἀν ἤθελε νὰ ἀνακτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν του, κλαίει ὁ δυστυχὴς κολοσσός, ἐνθυμοῦμενος τὴν ἀκτὴν τοῦ Κορομανδῆλ καὶ τὴν νῆσον τοῦ Μαναάρ, ὅπου ἐλούετο μένος ὦν· κλαίει διότι μετ' ὀλίγον ἀποθνήσκει ἐξηντλημένος καὶ φθισίων ἐν κλίματι, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ζήσῃ, ἐνῶ ὁ πρόγονος αὐτοῦ, δις ἑκατοντούτης, ζῆ ἔτι πλήρης δυνάμεως καὶ ὑγείας εἰς τὰ δάση τῆς Κεϋλάνης καὶ τοῦ Ἰνδοστάν.

Ὅσοι παρίστασθε εἰς τὴν ἀγωνίαν ταύτην, τὴν διακοῦσιν δέκα ἕως δεκαπέντε ἔτη, ἐστοχάσθητέ ποτε τί πάσχει ὅπως φθάσῃ εἰς τὸν θάνατον ὁ νοήμων αὐτὸς γίγας, ὅστις σκέπτεται, ἐνθυμεῖται, ἀγαπᾷ καὶ ποθεῖ;

Γνωρίζετε ὅτι εἰς τὴν πατρίδα του ζῆ τρεῖς αἰῶνας, ὅτι ἡ φύσις ἐπροίκισεν αὐτὸν δι' ὑγείας ἴσης πρὸς τὴν δύναμιν καὶ τὸ ἀνάστημά του καὶ διὰ νοημοσύνης, ἧς μόνη ἡ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὑπερτέρα; Φαντάζεσθε ὁποίας ἠθικὰς λύπας καὶ φυσικὰς βασάνους ὑφίσταται ὅπως ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν καταστραφῇ ἡ ἰσχυρὰ αὐτῆ μηχανή;

Ἡμέραν τινα ἀποθνήσκει ὁ ἐλέφας, ὁ πιστὸς οὗτος ὑπρέτης καὶ φίλος, χωρὶς νὰ σκεφθῇ ἐκδίκησιν.

Ὅχι, τὸ δυστυχές τοῦτο ζῶον, τὸ παλαιὸν πρὸς τὸν θάνατον καὶ τὰς ἀναμνήσεις δὲν εἶναι ἐλέφας.

Ἴνα ἰδῆτε ἐλέφαντα ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ δυνάμει καὶ τῇ νοήμονι μεγαλοπρεπείᾳ, πρέπει νὰ υπάγητε εἰς τὰς ἄχθας τῆς λίμνης Κανδελλέ, ἢ εἰς τὰς σιερὰς κοιλάδας τῆς κορυφῆς Ἀδάμ.

Εἶναι ἄξιον θαυμασμοῦ νὰ ἰδῇ τις ἐν Κεϋλάνῃ, πῶς ὁ ἐλέφας ἐκτελεῖ λαμπρῶς ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις καὶ πληροῖ ὅλας τὰς ἀνάγκας τοῦ κυρίου αὐτοῦ· μεταβαλλόμενος ἐκάστοτε εἰς ἀχθοφόρον, ζυλοκόπον, θειριστήν, ὑπακούει εἰς ἐν νεῦμα, εἰς μίαν λέξιν, ἀριστα κατανοῶν τὰς λαμβανομένας διαταγὰς. Ταῦτα πάντα εἶναι ἀναμφισβήτητα.

Οἱ κάτοικοι τῆς Κεϋλάνης μετεχειρίζοντο ἄλλοτε τοὺς ἐλέφαντας ἐν τοῖς πολέμοις, καθ' οὓς εἶχον θαυμαστὴν δεξιότητα· ἡ ἱστορία δὲ αὐτῆς